

Hejsek 1

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXIX září 2013

Pejsek štěká...

Haf!! všem po velkých prázdninách a že se tak dlouhé nezdály, hodně nadšení a radosti do nového školního, ale hlavně i oddílového roku.

Čeká na nás v něm plno úžasných výprav pod hvězdami i pod střechou a ještě více nadšených a možná i lehce střelených schůzek.

Haffffffffffffffffffffff

Letos nám budou oddíl vést Eliška, Stařec, Jenda a Pomeranč, na které najdete kontakty na zadní straně Pejska. Jsem zvědav jak jim to půjde..., ale no co s vámi to bude jedna báseň.

Haf haf haf haf

Pejsek doštěkává vše nejlepší k narozeninám.

Haf haf haf!!!

Esterce, Kubovi Nedvídkovi, Elišce, Jendovi, Kryštofovi a Matyášovi za prázdniny...

... a i hodně štěstí a zdraví do září Skřítě, Melišce, Jonatánovi, Mikuldovi a Tee!!!

Hafiky haf haf

Jelikož jsem i já přes prázdniny trochu zhubnul (možná až moc), tak se těším na vaše spisovatelské „příspěvky“ do mého nitra, zážitky z tábora, či třeba mi pomohl s naučením nějaké dovednosti. Budu se těšit a vytravovat.

Představte si, co jsem měl dnes k obědu?

Co je ve mně?

Dnes v mých útrobách naleznete Hádanku z Pohádkové říše, kterou jsem měl k snídani, „Jak si zabalit na výpravu“ ze svačiny, Povídání o Táboře od oběda, seznam akcí k misce vody o páté a komix ze Slovenského ráje z Večeře.

Co budeme dělat?

- 3. 9. Oddílovka (16:00 - 19:00)
- 10. 9. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 17. 9. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 20. - 22. 10. Výprava na Vraní skálu
- 24. 9. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 1. 10. Oddílovka (16:30 - 19:00)

a dále...

- 26. - 30. 10. Podzimní výprava
- 9. 11. Výprava na 50 km
- 22. - 24. 11. Listopadová výprava
- 13. - 15. 12. Vánoční výprava

Výpravy v novém roce oznámíme včas.

Jak si správně zabalit batůžek

Blíží se naše první společná výprava na Vraní skálu. Pojdme si společně připomenout, jak si správně zabalit. Všichni asi tušíme, že není úplně vzhledné, když z batohu porůznu visí igelitky a vypadává jídlo.

Nejprve je dobré vytvořit si seznam, a poté nejlépe hromádku věcí, které si hodláte vzít s sebou. Tomu přizpůsobte velikost batohu.

Jako první do batohu zabalíme spacák, a to do spodní kapsy, která je k tomu určena. Může být v obalu, nebo bez něho. Do spodní kapsy

přidáme maximum oblečení, hlavně věci na spaní. Naplněnou spodní kapsu uzavřeme a dále se o ní již nestaráme.

Dále si rozmyslíme, co budeme potřebovat brzy a co později. Vždy se vyplatí mít po ruce baterku a povinné věci, při výpravě do chaty pak bačkory.

Vezeme-li s sebou ešus či hrnek, naplníme ho drobnostmi – zápalky, KPZ. Nikdy ho nevozíme prázdný.

Měkkými a dobře stlačitelnými věcmi vyplníme mezery v batohu, tím ušetříme místo.

Na další drobnosti, které pravidelně používáme (kartáček na zuby, toaletní papír) je dobré mít v batohu speciální kapsu. Dnešní batohy jsou velmi členité, mají jich spoustu, nebojte se jich využívat.

Nezapomeňte přibalit lahev s vodou do jedné z bočních kapes, kde bude dobře přístupná.

Správně zabalený batoh vypadá vzhledně, bez vyboulenin.

Balení by měl být přítomen ten, kdo ho bude nést na zádech. Pokud zdá dotyčnému příliš těžký, je tam nejspíš zbytečné oblečení, marmeláda (i s tím jsme se setkali) či další těžko uvěřitelné předměty.

Hádky z Pohádkové říše

Táhla se Pohádková říše přes proslulou louku i temné hvozdy a žila v ní ta nejprapodivnější stvoření. Ten kdo tam ze zemí lidí zavítal, se musel mít na pozoru- oči na stopkách a mozek na pérku. Jednou do Pohádkové říše zavítali i malý chlapec a dívka s rozzářenýma očima, kteří toužili spatřit tu nejhlubší studán-

ku v říši, kterou protýká měsíční svit a tak se museli potýkat s leccím. Jednou.....

Přišli na rozcestí a potkali dvojhlavou sochu, na jejím podstavci bylo napsáno: „Jedna hlava vždy mluví pravdu, druhá vždy lže.“ Dlouho se rozmýšlely, ale nakonec se zeptaly hlavy nalevo, kterou cestou se dostanou k nejhlubší studánce. Nežli jim hlava nalevo stačila odpovědět, hlava napravo jim řekla: „Řekne, že ano“, poté dodala: „To ale bude lhát, dejte se odbočkou doprava.“

Nu pro začátek to měli celkem jednoduché, jen se na to umět podívat. Pokud byste jim chtěli pomoci, řekněte Starcovi kam by se měli vydat a proč, bude vás čekat i odměna v podobě bodu k bodování.

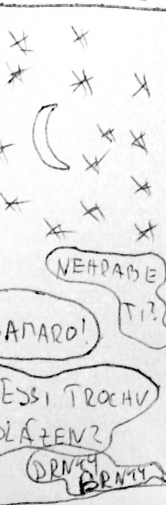
Která z hlav vlastně lže a která říká pravdu?

SLOVENSKÝ RAJ

Samara a Ufovi 1. časť

Tábor zaklínačů

(1.-21.7.2013)

Ten samý den, co většině z nás skončila škola, jsme už stáli na našem oblíbeném tábořišti a přemýšleli, jak to všechno stihneme postavit. Každý rok se najde někdo, kdo vpředáckým schopnostem nevěří, a pak po celou dobu stavby tábora sýčkuje, že tábor do příjezdu mladších prostě stát nebude. A my všichni ostatní se bojíme, že bude mít pravdu.

Letos se však ukázalo, že Vpředáci jsme stále přepychoví, neb jsme kromě spořádání obrovského množství proviantu dokázali do pondělí postavit vše nezbytné (a místy i zbytné) pro pohodlné zabydlení v našich nových obydlích.

Sotva jsme se však zabydleli, zjistili jsme, že nedaleká vesnice Rinbe je v ohrožení, a že je třeba ji zachránit. Když jsme tam však dorazili, bylo jasné, že už je pozdě. Všichni vesničané byli zakleti v divoké příšery. A tak nám nezbývalo, než je zachránit. Po vysilujícím boji se nám to opravdu podařilo, vesnice byla však v takovém oslabení, že jsme se rozhodli v ní radši přenocovat.

Ráno však situace nebyla o moc lepší. Vesničané sice už zůstali ve své lidské podobě, v okolí Rinbe se však stále pohybovalo moc příšer na to, než abychom se mohli s čistým svědomím vydat nazpět do tábora.

Z ochraňování vesnice se postupně stalo osvobozování příšer, které se táhlo velmi dlouhou dobu. Zdálo se nám však, že příšer v okolí spíše přibývá, nezávisle na naší snaze.

Zároveň se nám podařilo s pomocí našeho krčmáře Zoltana objevit úmysly prospěchářského šermíře Dunima, který byl jediným člověkem ve vesnici, kterému příšery v okolí vyhovovaly.

Díky opojnému lektvaru pravdy jsme se od něj dozvěděli, že k záchraně vesnice musíme objevit starého zaklínače na jedné odlehlé hoře. Vydali jsme se tedy na cestu.

Po dlouhé úmorné cestě jsme opravdu na onu horu vystoupali. Zaklínač, kterého jsme tam objevili, nám předložil nelehký úkol. Jedinou cestou k poražení zla je boj s černým drakem. Nezbyvalo nám tedy, než se vrátit do Rinbe a tam se na ten rozhodující okamžik důkladně připravit.

Po mnoha dnech příprav jsme měli vše potřebné – luky, otrávené šípy, ochranné náramky, louče i potřebné zkušenosti tance s mečem. Vydali jsme se tedy po stopách příšer, které nás dovedli až před dračí jeskyni. Opatrným průzkumem okolí jsme zjistili, že je drak někde pryč, a tak jsme se po chvilce vzájemného povzbuzování odvážili jeskyni prozkoumat. Vevnitř nás ne-

čekalo nic hezkého – stěny potřísněné krví, u jedné stěny zlomený meč, o kousek dál ohlodané kosti.

V dračí jeskyni by na draka čekal jen úplný tulululum, kterým nikdo z nás nebyl. Proto jsme se přesunuli opodál, do Zoltanovy tajné palírny. Už jsme si skoro mysleli, že se nedočkáme, vtom se ale od dračí jeskyně ozval příšerný řev. Než jsme doběhli k jeskyni, drak už byl vevnitř, a chrлил na nás oblaka dýmu.

Když začal černý drak chrlít i plameny, cítili jsme, že je s námi konec. V tom se do čela bojovníků postavil Dunim. Získali jsme znovu naději, natáhli své tě-

tivy a k nim přiložili poslední šípy. Když už jsme si mysleli, že je s námi konec, ozvalo se poslední dračí zachrchlání a z jeskyně se vyvalil oblak dýmu. Když se rozplynul, objevili jsme po drakovi jen hořící kusy jeho kůže.

Značně unaveni jsme se vrátili do vesnice a uložili ke spánku.

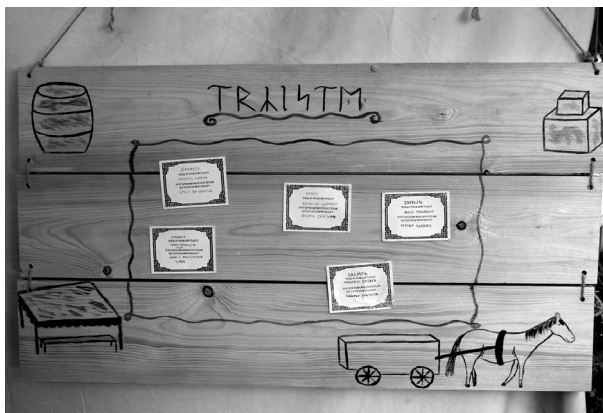
Následujícího dne jsme se rozdělili – několik z nás se muselo vrátit ke svým rodinám, které je, slyšíce zvěsti o černém drakovi, dávno oplakávaly. Zbylí se šli chystat na velký večerní hodokvas.

Hodokvas to byl báječný, jedlo se, zpívalo a pilo. Když jsme měli dojem, že se do našich žaludků už nevejde ani kousek pečeného prasete či salátu, dospěli jsme k vrcholu večera, a to k oddílovým svatbám. Ty

daly vzniknout dvěma novým oddílovým svazkům manželským – věrnost si přísahali Vosa se Sárrou a Zelí s Eliškou. Po svatbách jsme se samozřejmě přesunuli na taneční parket, kde jsme tancovali, co síly stačily.

Po návratu do vesnice nás však čekalo nemilé překvapení. Byla rozbořena a věci starosty a švadleny byly rozházeny.

Zajistili jsme vesnici, aby přežila do rána a uložili jsme se do svých postelí. Noční přepadení nám ale vrtalo hlavou, tak jsme hned ráno začali vyzvídat od vesničanů důležité informace o historii vesnice či o vztazích vesničanů.

Příběh byl nakonec velmi zamotaný, nicméně nás dovedl k tomu, že se musíme znovu vydat za oním starým zaklínačem, přivést jej zpět do vesnice a usmířit jej se starostou. Cesta to byla velmi namáhavá, nakonec jsme ale objevili jeho tajnou zásobárnu zbraní a potravin. V ten moment se tam objevil i zaklínač. Bohužel se to neobešlo bez boje. Z něj jsme však všichni vyvázli živí a zdraví. Trojden, zaklínač a starostův bratr, se smířil se svým bratrem, starostou Lambertem, po dlouhé době obejmul svou ženu Rael a svého syna, podivínského ponocného Heriberta.

Eliška (728 467 049)
Stařec (722 960 624)
Pomeranč (720 358 010)
Jenda (722 917 701)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

